

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שמואל א" – פרק כג

א וַיִּגְדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְּלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּקַעֲיֵלָה וְהָמָּה שָׂסִים אֶת־הַגִּרְנוֹת: ב וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵלֶיךָ וְהִכִּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ בַּפְּלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קַעֲיֵלָה: ג וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה בַּיהוּדָה יֵרָאִים וְאִף כִּי־נִלְךָ קַעֲלָה אֶל־מַעְרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים: ד וַיּוֹסֶף עוֹד דָּוִד לִשְׁאֹל בַּיהוָה וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם יֵרֵד קַעֲיֵלָה כִּי־אֲנִי נֹתֵן אֶת־פְּלִשְׁתִּים בְּיַדְךָ: ה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאַנְשׁוֹ וְאַנְשָׁיו קַעֲיֵלָה וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּנְהַג אֶת־מִקְנֵיהֶם וַיֵּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיִּשְׁע דָּוִד אֶת יָשְׁבִי קַעֲיֵלָה: ו וַיְהִי בַּבֹּרֶחַ אֲבִיתָר בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ אֶל־דָּוִד קַעֲיֵלָה אֶפּוֹד יֵרֵד בְּיָדוֹ: ז וַיִּגַּד לְשֹׂאֵל כִּי־בָא דָּוִד קַעֲיֵלָה וַיֹּאמֶר שֹׂאֵל נִכַּר אֶתוֹ אֱלֹהִים בְּיָדֵי כִּי נִסְגַּר לְבוֹא

בְּעִיר דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ: ח וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל אֶת־כָּל־הָעַם לְמַלְחָמָה
לָרֶדֶת קְעִילָה לְצוֹר אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו: ט וַיֵּדַע דָּוִד כִּי
עָלְיוֹ שָׂאוּל מִחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה
הָאֶפֹּד: י וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַע שְׁמַע עֲבָדְךָ
כִּי־מִבְקֵשׁ שָׂאוּל לָבוֹא אֶל־קְעִילָה לְשַׁחַת לְעִיר בַּעֲבוּרַי:
יא הֲיִסְגְּרֵנִי בַעֲלֵי קְעִילָה בִּידוֹ הֲיִרֵד שָׂאוּל כַּאֲשֶׁר שְׁמַע
עֲבָדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲגֵד־נָא לְעֲבָדְךָ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
יֵרֵד: יב וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲיִסְגְּרוּ בַעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי וְאֶת־אֲנָשָׁי
בִּיד־שָׂאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה יִסְגְּרוּ: יג וַיָּקָם דָּוִד וְאֲנָשָׁיו
כְּשֵׁש־מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּצְאוּ מִקְעֵלָה וַיִּתְּהַלְכוּ בְּאֲשֶׁר יִתְּהַלְכוּ
וּלְשָׂאוּל הֲגֵד כִּי־נִמְלֹט דָּוִד מִקְעִילָה וַיַּחְדֵּל לָצֵאת: יד וַיָּשָׁב
דָּוִד בַּמִּדְבָּר בַּמְּצָדוֹת וַיָּשָׁב בְּהַר בְּמִדְבַר־זִיף וַיִּבְקֹשׂהוּ
שָׂאוּל כָּל־הַיָּמִים וְלֹא־נִתְּנוּ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ: טו וַיִּרָא דָּוִד
כִּי־יֵצֵא שָׂאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ וְדָוִד בַּמִּדְבַר־זִיף בַּחֲרֹשָׁה:
טז וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוּל וַיִּלֶּךְ אֶל־דָּוִד חֲרֹשָׁה וַיַּחְזֵק
אֶת־יָדוֹ בְּאֱלֹהִים: יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ
יַד שָׂאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאַנְכִי אֶהְיֶה־לְךָ
לְמִשְׁנָה וְגַם־שָׂאוּל אָבִי יֵדַע כֵּן: יח וַיִּכָּרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית

לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו: יט ויעלו
זפים אל-שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו
במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון:
כ ועתה לכל-אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד
המלך: כא ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם
עלי: כב לכו-נא הכינו עוד ודעו וראו את-מקומו אשר
תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערם יערם הוא:
כג וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי
אל-נכון והלכתי אתכם והיה אם-ישנו בארץ וחפשתי אתו
בכל אלפי יהודה: כד ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד
ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: כה וילך
שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר
מעון וישמע שאול וירדף אחרי-דוד מדבר מעון: כו וילך
שאול מצד ההר ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד
נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל-דוד
ואל-אנשיו לתפשם: כז ומלאך בא אל-שאול לאמר מהרה
ולכה כי-פשו פלשתים על-הארץ: כח וישב שאול מרדף
אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על-כן קראו למקום

ההוא סלע המחלקות: כט ויעל דוד משם וישב במצדות
עין-גדי:

ספר "שמואל א" – פרק כד

א ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר
הנה דוד במדבר עין גדי: ב ויקח שאול שלשת אלפים
איש בחור מכל-ישראל וילך לבקש את-דוד ואנשיו
על-פני צורי היעלים: ג ויבא אל-גדרות הצאן על-הדרך
ושם מערה ויבא שאול להסך את-רגליו ודוד ואנשיו
בירכתי המערה ישבים: ד ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום
אשר-אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את-איביך איבך
בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת
את-כנף-המעיל אשר-לשאול בלט: ה ויהי אחרי-כן ויך
לב-דוד אתו על אשר כרת את-כנף אשר לשאול: ו ויאמר
לאנשיו חלילה לי מיהוה אם-אעשה את-הדבר הזה לאדני
למשיח יהוה לשלח ידי בו כי-משיח יהוה הוא: ז וישמע
דוד את-אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל-שאול ושאול
קם מהמערה וילך בדרך: ח ויקם דוד אחרי-כן ויצא

מִוֶּהֱמַעְרָה מִהַמְעָרָה וַיִּקְרָא אַחֲרֵי־שְׂאוּל לֵאמֹר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
וַיִּבֹט שְׂאוּל אַחֲרָיו וַיִּקַּד דָּוִד אַפַּיִם אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: ט וַיֹּאמֶר
דָּוִד לְשְׂאוּל לָמָּה תִשְׁמַע אֶת־דְּבַרִי אָדָם לֵאמֹר הֲנִיָּה דָוִד
מִבִּקֵּשׁ רָעָתְךָ: י הֲנִיָּה הַיּוֹם רָאוּ עֵינַיִךְ אֶת אֲשֶׁר־נָתַנְךָ
יְהוָה ׀ הַיּוֹם ׀ בְּיָדִי בַמְעָרָה וַאֲמַר לְהִרְגֶךָ וַתַּחֵס עָלַיִךְ וַאֲמַר
לֹא־אֶשְׁלַח יָדִי בְּאֲדֹנָי כִּי־מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא: יא וְאָבִי רָאָה גַם
רָאָה אֶת־כֹּנֶף מְעִילְךָ בְּיָדִי כִּי בִכַרְתִּי אֶת־כֹּנֶף מְעִילְךָ וְלֹא
הִרְגַתִּיךָ דַּע וּרְאָה כִּי אֵין בְּיָדִי רָעָה וּפֶשַׁע וְלֹא־חָטָאתִי לָךְ
וְאַתָּה צָדֵק אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: יב יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ
וַיִּנְקַמְנִי יְהוָה מִמֶּךָ וַיָּדֵי לֹא תִהְיֶה־בְּךָ: יג כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר מֹשֶׁל
הַקֶּדְמוֹנִי מִרְשָׁעִים יֵצֵא רָשָׁע וַיָּדֵי לֹא תִהְיֶה־בְּךָ: יד אַחֲרַי מִי
יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחֲרַי כָּלֵב מִת אַחֲרַי
פָּרַעַשׁ אֶחָד: טו וְהָיָה יְהוָה לְדִין וְשֹׁפֵט בֵּינִי וּבֵינְךָ וַיֵּרָא וַיִּרְב
אֶת־רִיבִי וַיִּשְׁפֹּטֵנִי מִיַּדְךָ: טז וַיְהִי ׀ כְּכֹלֹת דָּוִד לְדַבֵּר
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־שְׂאוּל וַיֹּאמֶר שְׂאוּל הֶקְלַךְ זֶה בְּנֵי
דָוִד וַיֵּשֶׂא שְׂאוּל קִלּוֹ וַיִּבֶךְ: יז וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד צַדִּיק אַתָּה
מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גָּמַלְתָּנִי הַטּוֹבָה וְאֲנִי גָּמַלְתִּיךָ הָרָעָה: יח וְאַתָּה
וְאַתָּה הִגַּדְתָּ הַיּוֹם אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָה אֵתִי טוֹבָה אֶת אֲשֶׁר

סִגְרָנִי יְהוֹה בְּיַדְךָ וְלֹא הִרְגָתְנִי: יט וְכִי־יִמָּצָא אִישׁ אֶת־אִיבֹ
וְשִׁלְחוּ בְּדַרְךְ טוֹבָה וַיְהוֹה יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִּי: כ וְעַתָּה הִנֵּה יַדְעֹתִי כִּי מֶלֶךְ תִּמְלֹךְ וְקָמָה
בְּיַדְךָ מִמְּלֶכֶת יִשְׂרָאֵל: כא וְעַתָּה הִשְׁבַּעָה לִּי בַיהוֹה
אִם־תִּכְרִית אֶת־זַרְעִי אַחֲרַי וְאִם־תִּשְׁמִיד אֶת־שְׁמִי מִבֵּית
אָבִי: כב וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לְשֹׂאוֹל וַיֵּלֶךְ שֹׂאוֹל אֶל־בֵּיתוֹ וְדָוִד
וְאֲנָשָׁיו עָלוּ עַל־הַמְּצוּדָה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)